

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. VI. Qualiter in causis criminalibus dependeant Religiosi exempti ab Ordinariis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

locum Concilii. § Ad tertium dicimus, quod hoc ipso, quod hæres instituat Monasterium, omnia bona defuncti transeant in jus illius: unde etiam legata, quæ unum corpus cum aliis bonis faciunt, in dominium transeunt Monasterii, quamvis cum onere, hoc vel illud solvendis: id enim trahit secum hæres institutio; quæ diffinitur: *quod est successio in universum jus defuncti*. Cum ergo dicta legata sint inter Monasterii bona computata, & bona Monasterii, *quacumque sint*, sint exempta à jurisdictione, & visitatione Episcopi, ut dicunt privilegia supra relata; non poterunt circa illa Ordinarii se intromittere, nec super hoc regulares perturbare: qui si onera extra debita solvere recusent; ad hoc dantur Prælati Superiores intra Religionem; & extra Nuntius, & Papa, à quibus compelli possunt, ut solvant.

§. VI.

Qualiter in causis criminalibus dependant Religiosi exempti ab Ordinariis?

Episcopi nullum actum jurisdictionis in Regularibus ex emptos exercere. 43. Circa quod certissime statuedum est, non posse Episcopos absolute, nisi in casibus in jure expressè illis concessis, procedere aliquo modo contra Religiosos exemptos formando contra eos processum, citando, examinando eorum mores, & vitam. Tum, ob eorum exemptionem, quæ præcipue in hoc elucere debet. Tum etiam, quia Ponti-

fices id in specie multoties Regularibus concessi: e: ut Clemens IV. in Bulla, quæ affertur in libro intitulo *Monumenta Ordinum*, in 1. edition. fol. 57. & in 2. fol. 141. concess. 345. & est 4. in *Ordine Bullar.* Cherubin, & Sixt. IV. in Bull. quæ dicitur *mare magnum*, & est 33. in Bullar. Rodriguez, & Cherubin. ubi sub gravissimis penis, & censuris ipso facto incurrendis, prohibent ne Ordinarii se intromittant in causis Religiosorum, neque eos citare posse, aut contra ipsos formare processum, aliumve actum jurisdictionis exercere, præter ea, quæ eis in jure conceduntur, permittunt, irritum, & inane reddendo, quidquid in oppositum facere attentaverint. Emanuel Rodriguez tom. 2. qu. 63. art. 3. Hieronym. Rodriguez resol. 63. num. 17. Sanchez consil. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 2. num. 25. Garcia tr. 8. difficult. 3. dub. 1. punct. 1. num. 2. Lezan. tom. 2. verb. *causa judicialis*, nu. 15. & verbo *Episcopus*, num. 8. qui addit hoc procedere etiam in casu, quo id prætenderent facere: eod quod Prælati Regularis essent negligentes in subditorum punitione. Unde si Prælati Regularis sit negligens in exemptorum correctione, non devolvitur potestas corrigendi ad Episcopum, qui in illos nullam habet jurisdictionem; sed ad Prælato Regulari, qui Superior est illo Prælati Regulari, uti ex Glof. in c. gravi, de *Officio Ordinarii*, versus *corrigere*, & Panormit. ibi num. 6. docet Sanch. num. 26. & Henriquez lib. 7. de *Indulgent.* cap. 25. num. 4. qui nu. 5. & Sanchez num. 27. bene addunt, quod si Ordinarius tenet procedere con-

contra exemptos in quavis causa habili, vel inhabili, processus, & sententia inde sequuta sunt ipso jure irrita, & nullum parant præjudicium, nullumque effectum operantur. Verum tamen est, quod juxta cap. quanto de Officio Ordinarii, & Clement. unic. de testament. possunt negligentiam Superiorum supplere, apostatas, & fugitivos comprehendendo, ut ad Superiores remittant, & si ab eis longè distent, monendo illos, ut redeant ad Religionem, & suis se Prælaris præsentent, & si noluerint parere eos incarcerando, & pœnis condignis, in jure pro apostatis assignatis, puniendo. Mirand. in manual. tom. 1. quest. 51. art. 3. Barbof. in Pastoral. part. 3. alleg. 105. à num. 14. & de jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 11. n. 61. Lezan. tom. 1. c. 16. n. 17. Garcia n. 3.

Obje- 44. Sed objicies, quod Innocen-
ctio cõ- tius IV. in Concilio Lugdunensi, ut
tra dicta habetur in c. volentes, de privilegiis in 6
ex Con- statui, quod quacumque ratione exem-
cilio pti gaudeant libertate, nihilominus ra-
Lugdu- tione delicti, sive contractus, aut rei, de
nenti, & qua contra ipsos agitur, licet possunt
Trident. coram Ordinariis conveniri, & illi quo-
ad hoc suam in ipsos jurisdictionem, pro-
ut jus exigat, exercere: ergo ratione de-
licti, aut contractus, aut rei de qua
contra ipsum agitur, potest Religio-
sus exemptus coram Ordinario loco-
rum conveniri, & hic contra illum
suam jurisdictionem exercere, § Nec
valet dicere huic decreto derogatum
esse per plura, & diversa privilegia
concessa post illud Regularibus, qui-
bus conceditur jus, ut nec ratione
contractus, nec ratione delicti, aut

rei de qua agitur, possint ab Ordina-
riis molestari. Nam licet hoc ita esset,
tamen Concilium Tridentinum sess.
7. cap. 14. dictam Constitutionem
innovavit, ait enim: *In exemptorum
causis Constitutio Innocentii IV. qua in-
cipit; Volentes, in Generali Concilio Lug-
dunensi edita, servetur: quam Sancta
Synodus innovandam esse censuit, & in-
novat, revocat quoad hoc omnia pri-
vilegia per clausulam non obstanti-
bus, &c.*

45. Respondetur, nec Concilium
Lugdunense, neque Tridentinum, a-
liquod contra Regulares, saltem intra
claustra degentes decernere (quid
verò de illis, qui vel extra claustra vi-
vunt, vel viventes intra, extra delin-
quunt, sentiendum sit, dicemus po-
stea.) Nam in primis idem Innocen-
tius IV. in Bulla, quæ incipit: *Cum olim
duxerimus, data Perusii 15. Kalendas
Octobris, Pontificatus sui anno 10.*
interrogationi Fratrum Minorum,
*An in decreto à sua sanctitate edito, ipsi
comprehenderentur? Respondit: mini-
me fore comprehensos, nec tale decretum
aliquod præjudicium immunitatibus eo-
rum, & exemptionibus inferre posse; sed
eas in sua vi, & robore reliquisse.* Quod
etiam Ordini Cisterciensium con-
cessit in Bulla, quæ incipit: *Cum nuper:*
& Pius V. in Bulla: *Esse mendicantium,*
quæ est Mare magnum Prædicato-
rum, confirmata in specie ab Urba-
no VIII. in Bulla, quæ incipit: *In ple-
nitudine.* Igitur inter alia inquit Pius
V. *Nos vobis, ut occasione Constitutionis
hujusmodi (loquitur de illa Innocen-
tii IV. de quâ modo agimus) nullum
libertatibus, & immunitatibus, privilegio*

Solvitur
præce-
dens ob-
jectio.

& Indulgentiis à Sede Apostolica Vobis & Ordini vestro concessis, vel imposte- rum concedendis præjudicium generetur, Authoritate presentium indulgemus, decernentes vos, seu personas vestri Ordinis in prædictis casibus Ordinariis ipsis minimè subjacere. Insuper Martinus V. per Bullam emanatam in favorem Prædicatorum, quæ habetur in *Compend. priv. mendic. verb. exemptio*, & idem Martinus V. in alia Bulla pro Minoribus, quæ incipit: *Inter cæteros*, sic ait: Ita quòd nec ratione delicti commisi, vel iniuri contractus, aut rei sita. posita, vel existentis extra loca vestra exempta, positis coram eis (non obstante Constitutione felicis record. Innocentii Papa IV. prædecessoris nostri edita in contrarium) impeti, molestari, seu quomodolibet conveniri. § Tridentinum verò loquitur de his, qui extra claustra degunt, & de casu quòd Prælati super delictis subditorum admoniti, negligentes sunt in eorum punitione, ut in dicta Bulla Pii V. *Est mendicantium*, §. 26. expressè dicitur. Maneat ergo huiusmodi correctiones, & delictorum cognitionem, non spectare ad Episcopum, sed ad Prælatum Regularem: ut constat ex cap. *Grave gerimus*, de Officio Ordinarii. Ubi Pontifex Episcopum corrigit, eò quòd quasdam sententias, etiam in vi suarum litterarum, adversus quosdam Regulares tulerat, etiam si eorumdem Abbas paratus esset illos corrigere. Et Paulus V. Bulla concessa Congregationi Faliensium, ut habetur in compendio privilegiorum, verbo *exemptio*, §. 3. sic dicit: Quod si Archiepiscopi,

Episcopi, Ordinarii, Vicarii, Judices, Officiales, &c. etiam ratione delicti, vel contractus, vel de re, de qua ageretur prædictas personas exemptas, videlicet personas utriusque sexus illius Congregationis in aliquo perturbare præsumpserint, ipso facto excommunicati sint; nec possunt absolvi nisi à Romano Pontifice, & in articulo mortis; & quidquid attentatum fuerit in contrarium, irritum, & inane declaratur.

46. Sed licet hæc ita sint, in duobus casibus datur per jus Tridentini facultas Ordinariis procedendi contra Regulares exemptos. Primò contra eos, qui extra claustra degentes delinquant. Secundò contra eos, qui degentes intra claustra, extra illa cum scandalo populi notorio delinquant. Primus habetur sessione 6. *de reformat. cap. 3.* ubi dicitur: nemo Regularis, extra Monasterium degens, etiam sui Ordinis privilegiorum prætextu, ritus censeatur, quominus si deliquerit, ab Ordinatio loci, tanquam ad hoc à Sede Apostolica delegato, secundum Canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi valeat. § Secundus habetur sessione 25. *capite 14.* per hæc verba: Regularis non subditus Episcopo, qui intra claustra Monasterii degit, & extra ea ita notorie deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore, intra tempus ab Episcopo præfixendum severe puniatur, ac de punitione Superior ille Episcopum certiore faciat; sin minus à suo Superiore officio privetur, & delinquens ab Episcopo pu-

Duplici
caus
propo-
nitur ex
Triden-
tino, in
quorum
unoquo-
que Re-
gularis
exempti
Episco-
pis sub-
jiciuntur.

puniri possit. §. Verumtamen, quia aliqui Superiores admoniti de delictis subditorum intra Dioccesim commissis, eos extra Episcoporum Dioccesim ex industria impunitos transmittant, Clemens VIII. in Motu proprio anno 1596. edito incipiente: *Suscepti oneris*, qui est Bulla 39. inter Bullas hujus Pontificis, præcipit omnibus, & singulis Superioribus cujuscumque Ordinis in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione indignationis Apostolicæ, ac privationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, ut prædictum decretum, in omnibus, & per omnia exequantur; Porro si subditum impunitum ad alia suorum Ordinum loca extra Episcopi Dioccesim Superior transmiserit, decernit, ut hic instante Episcopo intra terminum ab eo præfigendam, & sub eisdem pœnis, nec non privationis activæ vocis, & passivæ ipso facto incurrendis; quarum dispensationem Sedi Apostolicæ reservavit, ipsum delinquentem à loco in quem transmissus fuit, revocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur. Quod si hoc facere prætermiserit, statuit ut Ordinarius loci, ad quem delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario loci, unde transivit, similiter requisitus, vel alias de illius delicto informatus, tanquam Apostolicæ Sedis delegatus prædictum Concilii decretum omnino exequi, & in Regularem delinquentem severe animadvertere possit, & de-

beat. § Sed hoc decretum Clementis VIII. solum procedit, quando Superior Religiosi delinquentis notorie, in alium locum eum transmittit, ut impunitus remaneat: secus verò si transmittat illum vel in pœnam delicti, vel ut ab occasionibus retrahat, vel ut decentius, & commodius eum punire valeat. Peyrin. tom. 1. privileg. in Constitut. 2. Sixti IV. §. 11. numero 69. Lezana tom. 1. cap. 16. numero 17. Rodriguez tome 2. questione 2. artic. 6.

47. Sed circa præfata Concilii decreta notandum est primò circa primum non dici degere extra claustra Religiosum, qui causa Prædicationis, Confessionis, aut alterius negotii ad tempus, & non permanenter extra Monasterium moratur: quia Concilium non dicit *existens*, sed *degens*. Degere autem denotat existentiam permanentem, non brevem, & transeuntem. Hinc inferunt Peyrin. §. 17. num. 12. Lezana num. 10. in fin. quod comprehendantur quidem sub primo decreto, Regulares illi, qui ad longum tempus degunt extra Monasterium, habentque extra illud quasi domicilium ex aliquo particulari indulto, & non subjiciuntur communi correctioni, & visitationi Prælatorum sui Ordinis, sed vacantes studiis, vel aliis negotiis, etiam si domicilium ob id per multum temporis extra habeant, non subjiciuntur correctioni Ordinatorum, si degunt in aliquo Conventu alterius Ordinis: quia Tridentinum solum dicit: *extra Monasterium degentes*. Quæ dispositio cū

fit odiosa, utpote exemptioni Regularium adversa, amplianda non est: sed restringenda ad eos, qui extra Monasterium quodcumque degunt, excludendo eos, qui degunt intra Monasterium, tametsi alterius Ordinis proprium. Bordon. *resolut.* 7. n. 58 Pellizzar. *tract.* 8. *cap.* 6. *sect.* 1. num. 9. Qui verò in grangiis, vel in aliis partibus dependentibus à Monasterio pro servitio Religionis existunt, non subsunt correctioni Episcoporum, eò quòd grangiæ sunt quasi partes Monasterii, & membra ab illo dependentia: fruunturque proinde privilegiis Monasterii, *cap. recolentes*, §. *Monasterium, de statu monachorum*, & sic etiam qui in grangiis, in quibus resident, delinquant, in ra Monasterium delinquere censentur. Tambur. *disp.* 1. §. *quæst.* 7. num. 9. Sanchez *confil.* tom. 2. lib. 8. *cap.* 9. *dub.* 2. num. 4. Barbof. *ad cap.* 3. *sess.* 6. Trident. nu. 5. Bellarmin. *in annotat.* ad idem Concil. *sess.* 7. *cap.* 14. ubi declarationem Cardinalium circa hoc adducit.

Non extenditur jurisdictionio Episcopi ad Regulares, de licentia Superiorum, extra Monasteria degentes.

48. Sed difficultas est inter Auctores, an jurisdictionio Episcopi ad visitandum, vel puniendum Regulares, qui extra monasterium degunt, extendatur ad illos, qui etiam per multum tempus de licentia Superiorum suorum, extra claustra vivunt: ut si ad erectionem novi monasterii, duo aut tres Fratres absque observantia Regulari, pro directione operis ibi existunt, sine eo, quod sub aliquo Superiore vivant conventualiter? Plures sunt, qui hoc asserunt ob diversas declarationes sacre Congregationis, & decisiones Rotæ, quas adducunt: Sic

Tambur. *loco citato*, num. 7. Barbof. *in Pastor. allegat.* 105. num. 16. Navar. *in lucern. Regular. verbo delinquens*, num. 10. Garcia *tract.* 8. *difficult.* 3. *dub.* 1. *punct.* 1. num. 4. *in fine*. Lezana *verb. Episcopus*, num. 24. retractans, quòd loco pro nobis adducendo, tenuerat. § Sed negativè respondendum est: nam monachus, qui delicta sui Superioris degit extra monasterium, intra illud censetur habitare, *cap. ex rescripto, de iurejurando*. Tum etiam: quia æquum non est, ut qui à suo Superiore vocari, visitari, & puniri potest, alteri extraordinario iudici subdatur. Lezana *tom.* 1. c. 11. num. 8. Sylvester *verb. Relig.* 3. *quæst.* 19. *diç.* 2. Sanchez *dub.* 2. num. 4. Zepedes *de exempt.* *dub.* 241. num. 3. Pellizzar. num. 9. Peyrin. §. 11. num. 22. Bordó. *resolut.* 7. num. 56. Henriquez *lib.* 7. *de Indulgent.* *cap.* 24. num. 2. *in comment. littera O, & cap.* 25. num. 11. & hinc inferunt Sanchez, & Henriquez, quòd, qui de licentia Superiorum inservit alicui Ecclesiæ, non potest visitari, aut puniri ab Episcopo. Quare in prædicto decreto Concilii comprehenduntur, qui sine debita licentia extra monasterium degunt: vel certè illi, qui etiam cum licentia ita procul à claustris distant, ut nec visitari, nec nisi post longissimum tempus à suis Superioribus possint puniri; de quibus etiam intelligendas esse declarationes nostræ responsioni contrarias aliqui ex nostris dicunt.

49. Circa secundum decretum Concilii notandum est secundò: quòd si delinquens fuerit Prælati, non potest Episcopus ex vi decreti Concilii

Regula-
res ex-
emptos.
Episco-
pis in ali-
quo casu
subji-
ciens.

Concilii instare apud Provinciale pro illius correctione; neque si Provincialis omittat eam, poterit Ordinarius se in hoc intrmittere: quia facultas procedendi contra Regulares delinquentes cum sit odiosa, non debet nisi ad casus in jure expressos extendi. In quo cum solum detur jurisdictio Episcopis quoad presentem casum, in Religiosos, non debet extendi ad Prælatos: quia nomine Religiosi in odiosis, non venit Prælati, sicut nec nomine monachi Abbas, teste Naldo, *verb. Abbas, numer. 1. Diana 3. parte, tractatu 2. resolut. 48. versu nota tertio*. Quare sic declarasse sacram Congregationem refert Alphonsus de Leon *recollet. 2. de censur. numer. 496. & tenent Zespedes dub. 240. numer. 1. Pellizzar. numer. 12. versu quodd si. § Tertio* notandum est, quod ut Episcopus possit ex vi dicti decreti procedere contra Regularem delinquentem, debet delictum esse notorium rigoroſe notorietate facti; ita scilicet, ut sit ad eod evidens, quod nulla tergiversatione celari possit, *cap. cum olim, cap. final. de verborum significatione*: quia Concilium dicit: *si notorie deliquerit*, & cum simus in materia odiosa, tollente exemptionem Regularium, non est amplianda; sed restringenda ad notorium proprie dictum Lezana *como 1. capite 16. numer. 27. Bordon. resolut. 7. numer. 12. Pellizzar. tract. 8. cap. 6. sect. 1. uum. 12. § Porro*. Quamvis sit probabile non requiri, quod delictum sit verè, & rigoroſe notorium; sed sufficere ita esse notorium notorietate facti, ut populo scandalo sit, quia

Concilium dicit: *Si ita notorie deliquerit, ut populo scandalo sit*. Zespedes *dub. 237. numer. 9. § ob id si Religiosus in sua propria Ecclesia, notorie, cum scandalo delinquat, potest puniri ab Episcopo in defectum Prælati, nisi clausa fuerit Ecclesia, & absque secularibus, qui scandalizari possint: & ita non semel decisum fuisse à Sacra Congregatione testatur Peyrin. tom. 2. de privileg. cap. 2. numer. 31. & tenent Bordon. numer. 12. Pellizz. numer. 9 §. quod autem, Sperellus decis. 38. numer. 15. Sed certe oppositum est probabilius: quia Concilium solum subicit Regularem degentem intra monasterium, & extra illud delinquentem, Episcopo: sed cum Ecclesia sit pars monasterii, cum illi est unita, intra monasterium delinquere censetur, qui intra suam Ecclesiam delinquit. Et ita tenet Barboſ. *de jure Eccles. lib. 1. cap. 11. n. 63. ubi plures declarationes Cardinalium adducit: Rodriguez in additione ad Summ. to. 3. cap. 38. numer. 3. Portel. verb. Relig. n. 9. Garcia n. 4. & declarationes in oppositum adductæ loquuntur de Ecclesia subiecta Episcopo, non verò unita monasterio. § Quarto* notandum est, non sufficere, quod semel Episcopus moneat Prælatum delinquentis, terminum ei præfigendo, ut si negligat, procedat ad punitionem Religiosi; sed bis, & ter id facere debet: quia Concilium dicit: *Episcopo instante*, & verbum *instare* importat speciem quamdam importunitatis, teste Baldo *in Leoſ. §. Apostolos, numer. Codex, de appellationibus*, & quia unica interpellatio non sufficit, ut dica-*

H h h tur

tur stare per iudicem, quominus causam expediat, *cap. 1. de supplend. neglig. Pralat. & tene: Joan. Antonius Navarr. summ. Bullar. super Bull. Clementis VIII. Zepedes dub. 237. Pellizz. n. 12. §. ut verò.*

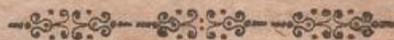
Episcopus non sit comprehendere Religiosum extra monasterium notoriè delinquentem, & in carceribus detinere donec formet processum contra illum, ut simul cum processu eum ad Superiorem remittat, ut secundum processum illum puniat? § Respondetur, quòd quàmvis attinet ad processum, licet possit Ordinarius statim capere summariam informationem delicti, eamque mittere ad Prælatum delinquentis, ut testes examinet, & iudicè procedat; ipse tamen nequit processum iudicum formare, juxta decisionem Congregationis, quam refert Bellarminus *ad Cap. 14. sess. 25. Concilii*, & motum proprium Pii V. multoties citatum: *Esti mendicantiù.* Verum est teneri in tali casu Superiorem remittere ad Ordinarium acta, & processum à se factum, vel illi dare plenam notitiam punitionis, ut constet ei de executione factâ pro qua institit. Sic decisum esse 14. Decembri, anno 1630. asserit Barbofa *de jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 42. nu. 117.* Tambur. *tom. 3. disp. 5. q. 11. n. 64.* sed non posse processum formare, & si formaverit, esse nullum, & irritum; propter eosdem motus proprios Sixti IV. Clementis VIII. & Pii V. tenent idem Barbof. Tamburin. & Lezana *tom. 1. cap. 16. num. 26.* Bordon. *resolut. 7. n. 13.* Bruao *tract. 2. cap. 4.*

prop. 2. Garcia dub. 1. punct. 1. n. 7. 6 Unde non posset Prælatus Regularis per processum factum ab Episcopo subditum punire, sed novum ad hoc formare teneretur: quia processus factus à iudice non competente, est nullus, & reus puniri non potest per processum irritum, vel absque processu valido: quamvis validum esse talem processum, etiam illicitè factum non improbabiler dicant Peyrin. *num. 65.* Portel. *in respons. casuum moral. part. 1. casu 19.* Naldus *verb. Episcopus, num. 28.* & tunc posset Prælatus Regularis, cum solo processu factò ab Ordinario punire subditum: quia bene potest unus iudex cum processu factò per alium punire delinquentem: ut quando iudex Ecclesiasticus clericum degradatum tradit puniendum brachio sæculari. Sic citati, & Bordon, *resolut. 7. num. 14.* ubi probat, quòd etiam si processus nullus sit, potest Prælatus per illum procedere ad punitionem, sine eo, quod novum formare teneatur: maxime de consensu rei: *Quia non refert undecumque crimina clauerint, & puniantur, cap. ecce crimen, 24. q. 3.*

§ 1. Potest etiam Episcopus, si sit Non periculum fugæ, assumpta informatione debita super notorietate delicti, Regularem delinquentem comprehendere, & detinere, si delictum rem ex- sit grave, & scandalosum, ad effectum remittendi eum ad Superiorem, & hoc intra 25. horas, juxta *cap. rare, cum non ab homine, de iudiciis.* Sicut fatentur omnes de clerico, qui in hoc casu potest capi à iudice sæculari,

ri, ut eum remittat intra 20. horas ad Superiorem Ecclesiasticum, per l. capite. ff. ad legem Juliam, de Adulteris. Sed hoc quando (ut diximus) est periculum fugæ, & delictum est ex gravibus, & scandalosis, ut in simili tradit Concilium Tridentinum sess. 2. §. de Regularibus, cap. 6. ibi: *Et in atrocioribus delictis depositionem, vel degradationem requirentibus, ubi de fuga timetur, ne iudicium elidatur, & ideo opus sit personali detentione, &c.* Quod in præfenti tenent Pellizzar. numer. 11. Barbol. de officio, & potestate Episcop. allegat. 105. numer. 64. Diana 3. parte. tractatu 2. resolut. 132. Zespedes dub. 238. numer. 2. Portel, casu 19. Peyrin. tom. 1. Constitut. 2. Sixti IV. §. 11. numer. 62. & 63. Sanchez tom. 2. consil. cap. 9. dub. 2. numer. 31. Lezana tom. 1. cap. 16. numer. 26. & tom. 3. verbo delinquens Regularis, numer. 2. §. Sed talis detentio, ut diximus, solum potest fieri ad effectum, ut impediatur fuga, & reus sine mora ad Regularem Prælatum remittatur, non autem intentari per modum pœnæ, supplicii, aut vexationis; & si de mandato Episcopi in carcere vexetur, incurret Episcopus in Canonis excommunicationem; nam in quadam declaratione Cardinalium, quam adducit Bellarminus ad caput 14. sessione 25. Concilii, sic dicitur: *Episcopus non potest Regularem delinquentem incarcerare; sed solum instare apud Superiorem pro pœna.* §. In delictis verò, quæ graviora non sunt, neque scandalosa, etiam non potest Episcopus Regularem delinquentem incarcerare; sed debet illi sufficere, quòd Religio-

sus promittat, vel fideiussorem de pro se spondentem, quod ad Superiorem ibit, & illi præsentabitur; si vero cum hoc minimè contentus, eum in carcerem tradat, aut violentè detinere, incurret excommunicationem Canonis; quemadmodum illam incurret excedendo in captura subditi clerici, ut bene Glossa cap. si clericos. verb. excedat de sentent. excommunicat. in 6. sic citati.

PUNCTUM II.

De privilegio Regularium exemptionis à solutione decimarum.

§ 2. **A**Ntequam privilegium hoc explicemus, quod plurimas lites inter Regulares, & Episcopos, necnon Regulares & Parochos excitavit; prius breviter aliqua circa obligationem decimas solvendi attingemus: ut maneat obiter quintum Ecclesiæ præceptum explicatum. Quare hoc punctum triplici §. dividemus. In primo obligationem solutionis decimarum à fidelibus præstandæ proponemus. In secundo, quòd ex jure communi privilegium comperat regularibus. In tertio, de specialibus extra corpus juris privilegiis repertis, agemus.